

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 90.

Vydána dne 31. prosince 1936.

Cena: Kč 1.—.

Obsah: (336.—340.) 336. Nařízení o úsporných opatřeních personálních. — **337.** Nařízení o peněžním ústředí československých spořitelen. — **338.** Nařízení o likvidaci společností „Ústřední banka německých spořitelen v republice Československé“ („Centralbank der deutschen Sparkassen in der Czechoslovakischen Republik“) v Praze a „Karlovarská spolková banka, společnost s r. o.“ („Karlsbader Vereinsbank, Gesellschaft m. b. H.“) v Karlových Varech. — **339.** Vyhláška, kterou se mění vyhláška ministra financí ze dne 14. září 1936, č. 253 Sb. z. a n., o zahájení výměny dosavadních státních půjček za unifikační půjčku. — **340.** Vyhláška, kterou se prohlašuje za závaznou hromadná smlouva pracovní pro bělidla lněných tkanin, barvírny, úpravny, mandlovný atd. v obvodu okresních soudů Trutnov, Maršov, Žacléř, Vrchlabí a Hostinné.

336.

Vládní nařízení

ze dne 18. prosince 1936

o úsporných opatřeních personálních.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934; č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, ve znění zákona ze dne 17. června 1936, č. 163 Sb. z. a n.:

§ 1.

Ustanovení § 1 vládního nařízení ze dne 19. prosince 1935, č. 237 Sb. z. a n., o úsporných opatřeních personálních, platí podle stavu koncem roku 1936 se změnou vyplývající z § 2 tohoto vládního nařízení do 30. června 1937.

§ 2.

Rok „1934“ uvedený v § 5 vládního nařízení ze dne 22. prosince 1934, č. 275 Sb. z. a n., se nahrazuje rokem „1936“.

§ 3.

Toto vládní nařízení nabývá účinnosti dnem

1. ledna 1937; provedou je všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.

Dr. Zadina v. r.

Dr. Černý v. r.

Machník v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Nečas v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Czech v. r.

Dr. Dérer v. r.

Tučný v. r.

Najman v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Bechyně v. r.

Dr. Spina v. r.

Dostálek v. r.

Zajiček v. r.

337.

Vládní nařízení

ze dne 18. prosince 1936

o peněžním ústředí československých spořitelen.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, ve znění zákona ze dne 17. června 1936, č. 163 Sb. z. a n.:

Oddíl I.

Peněžní ústředí československých spořitelen.

§ 1.

K zajištění účelného hospodaření s hotovostmi spořitelen a ku podpoře spořitelnictví vůbec zřizuje se peněžní ústředí československých spořitelen. Jako toto ústředí působí Ústřední banka českých spořitelen, jejíž firma ve státním jazyku bude zníti: „Ústřední banka československých spořitelen“ (dále jen „banka“).

§ 2.

(1) Spořitelny nesmějí míti uloženy volně hotovosti u jiných peněžních ústavů, leč na žirovém účtě u Národní banky československé nebo na šekovém účtě u poštovní spořitelny, pokud nemají uloženo u banky (§ 1) alespoň 5% přijatých, v jejich poslední roční účetní závěrce vykázaných vkladů jakéhokoli druhu, vyjímajíc vklady státu, svazků územní samosprávy, peněžních ústavů, veřejnoprávních sociálně-pojišťovacích ústavů a soukromých pojišťoven.

(2) Vklady spořitelen uložené u banky určící se sazbou, kterou představenstvo banky určí se schválením ministerstev financí a vnitra a vyhlásí v úředním listě republiky československé.

(3) Se vklady uloženými u banky a s úroky z nich mohou spořitelny volně nakládati jen, pokud tím neklesne stav vkladů s úroky pod výměru v odstavci 1 stanovenou; jinak jen tehdy, nemají-li vkladů u jiných peněžních ústavů, leč na žirovém účtě u Národní banky československé nebo na šekovém účtě u poštovní spořitelny.

(4) Za vklady spořitelen uložené u banky a za úroky z nich, pokud by k jejich úhradě jmění banky nestačilo, ručí stát.

§ 3.

(1) Banka jest povinna odváděti roční příspěvek (odstavec 2) k účelu, uvedenému v § 6 vládního nařízení ze dne 18. prosince 1936, č. 338 Sb. z. a n., o likvidaci společností „Ústřední banka německých spořitelen v republice československé“ („Centralbank der deutschen Sparkassen in der Czechoslovakischen Republik“) v Praze a „Karlovarská spolková banka, společnost s r. o.“ („Karlsbader Vereinsbank, Gesellschaft m. b. H.“) v Karlových Varech, dokud nebudou úplně splaceny tamže uvedené dluhopisy, společné likvidační podstatě této banky a společnosti (§ 2 téhož nařízení); poté bude příspěvek

odváděti státní pokladně, dokud nebudou úplně splaceny zálohy státem poskytnuté.

(2) Roční příspěvek činí jednu pětinu ryziho výtěžku banky, podrobeného zvláštní dani výdělkové (§ 77, odst. 1 zákona o přímých daních), jehož bylo dosaženo v předcházejícím obchodním roce, a jest splatný ve čtyřech rovných splátkách napřed, a to 1. ledna, 1. dubna, 1. července a 1. října. Dokud není zvláštní daň výdělková bance vyměřena, řídí se výše čtvrtletních splátek příspěvku podle výše dani podrobeného ryziho výtěžku, který byl základem pro poslední předpis této daně. Je-li dani podrobený ryzí výtěžek za rozhodné obchodní období větší než ten, podle něhož se řídily čtvrtletní splátky, doplatí banka čtvrtletní splátky příspěvku, v době doručení platebního rozkazu na zvláštní daň výdělkovou již splatné, do 30 dnů po jeho doručení; je-li tento ryzí výtěžek nižší anebo byl-li snížen rozhodnutím o odvolání, vrátí se bance přeplatek do 30 dnů po doručení platebního rozkazu, pokud se týká, po doručení rozhodnutí o odvolání. Pro úroky z prodlení z nedoplatků a úroky náhradní z přeplatků platí sazba určená podle § 2, odst. 2. Po prvé jest banka povinna odvésti tento příspěvek v roce 1938, a to ve lhůtách splatnosti shora stanovených.

(3) Příspěvek za běžné obchodní období jest u banky při vyměření zvláštní daně výdělkové odčitatelnou položkou, pokud byl v témže obchodním období skutečně odveden (odstavec 1).

(4) Ministerstvo financí dozírá skrze revisní oddělení revisního a důvěrnického společenstva [§ 18 zákona ze dne 10. října 1924, č. 239 Sb. z. a n., o vkladních knížkách (listech), akciových bankách a o revisi bankovních ústavů, ve znění zákona ze dne 21. dubna 1932, č. 54 Sb. z. a n.], zdali banka řádně plní příspěvkovou povinnost podle předešlých ustanovení.

Oddíl II.

Organisace a působnost Ústřední banky československých spořitelen.

§ 4.

(1) Akcie banky znějí na jméno a k platnosti jich převodu jest potřebí souhlasu správní rady banky, leč by k převodu došlo dědic-tvím nebo odkazem.

(2) K převodu akcií se spořitelny nebo Svazu československých spořitelen na jiného než na spořitelnu nebo na tento Svaz nesmí býti souhlas dán, činí-li účast spořitelen a tohoto

Svazu na akciovém kapitálu banky dohromady méně než čtyři pětiny.

§ 5.

(1) Utvoří-li se skupina spořitelů, jichž jednacím jazykem není výhradně jazyk státní, jest této skupině umožněna účast na akciovém kapitálu banky držbou takové části počtu akcií umístěných u spořitelů vůbec, která jest úměrna stavu povinných vkladů (§ 2, odst. 1), uložených u banky spořitelny této skupiny, k celkovému stavu povinných vkladů uložených u banky vůbec; pokud by toho bylo k provedení této zásady potřebí, jest akciový kapitál banky přiměřeně zvýšiti. Rozhoduje stav povinných vkladů, zjištěný podle jejich průměru v posledním kalendářním čtvrtletí, a to po prvé roku 1937, poté vždy následujícího každého pátého roku, při čemž k částkám vkladů, převyšujícím snad u některých spořitelů sazbu v § 2, odst. 1 stanovenou, nelze přihlídnouti.

(2) Skupině spořitelů uvedené v odstavci 1 náleží z celkového počtu zástupců spořitelů ve všech orgánech banky takový počet zástupců, který jest úměrný účasti této skupiny na akciovém kapitálu banky; v téměř poměru jest přijímati zaměstnance dotčené národnosti, vyhovují-li podmínkám stanoveným ve služebním řádu banky. Ke skupinám spořitelů, jichž účast nečiní ani 15% akciového kapitálu banky, není při provádění této zásady potřebí přihlídnouti.

(3) Skupina spořitelů (odstavec 1), u kterých bylo podle stavu k 31. prosinci 1936, zjištěného Svazem československých spořitelů, uloženo vkladů na knížky více než jedna pětina takových vkladů uložených u spořitelů vůbec, bude, pokud účast těchto spořitelů na akciovém kapitálu banky nedostoupí 15%, zastupována ve správní radě banky dvěma členy a v dozorčí radě jedním členem, které tam vyšle ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem financí z řad této skupiny po slyšení její zájmové organizace. O tyto členy zvýší se po tuto dobu počet členů správní rady a dozorčí rady. V poměru počtu zástupců této skupiny ve správní radě k celkovému, takto zvýšenému počtu členů správní rady jest v uvedené době přijímati zaměstnance dotčené národnosti, vyhovují-li podmínkám stanoveným ve služebním řádu banky.

(4) Ke zlomkům čísel, jež by se objevily při výpočtu poměrů podle odstavců 1 až 3, se nepřihlídně.

§ 6.

(1) Do představenstva banky vysílají mi-

nisterstvo vnitra a ministerstvo financí po jednom členu, Svaz československých spořitelů dva členy. Tito členové představenstva jsou zároveň členy správní rady i výkonného výboru banky, a pokud odstavce 2 a 3 jinak neustanovují, mají stejná práva a stejné povinnosti jako ostatní členové těchto orgánů.

(2) Vysloví-li se některý člen vyslaný ministerstvem proti usnesení představenstva, správní rady, výkonného výboru anebo předsednictva z důvodu, že po jeho názoru odporuje toto usnesení ustanovením tohoto vládního nařízení, nenabude takové usnesení účinnosti, dokud nerozhodne ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem financí.

(3) Na členy představenstva ministerstva vyslané (odstavec 1) nevztahují se ustanovení §§ 3 a 4 zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. ve znění čl. XIV a XV zák. č. 54/1932 Sb. z. a n.; tito členové též nemají povinnost složití funkční akcie, bylo-li by to členům orgánů v odstavci 1 uvedených uloženo.

(4) Členství v představenstvu a jiných orgánech banky není účastí ve správě výdělečného peněžního ústavu po rozumu § 81 zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 347 Sb. z. a n., o akciové bance cedulové.

(5) K platnosti volby za člena správní rady a dozorčí rady je potřebí schválení ministerstva financí v dohodě s ministerstvem vnitra.

§ 7.

(1) Povinné vklady spořitelů u banky jest účtovat odděleně od ostatních vkladů u banky uložených.

(2) Povinné vklady spořitelů příslušejících ke skupině uvedené v § 5, odst. 1, která podle zásad stanovených v odstavcích 2 a 3 téhož paragrafu má v orgánech banky zastoupení, jest účtovat odděleně od ostatních povinných vkladů u banky uložených.

(3) Výboru nejvýše o třech členech, které zvolí ze svého středu zástupcové dotčené skupiny ve správní radě banky, náleží připravovati návrhy pro příslušné orgány v příčině hospodaření se vklady této skupiny.

§ 8.

(1) Při obchodech banky budiž dbáno, aby byla trvale udržována hotovostní záloha ve výši aspoň 20% a všeobecná pohotovost ve výši alespoň 40% stavu vkladů přijatých na vkladní knížky (listy) a vkladů přijatých od spořitelů a jiných tuzemských peněžních ústavů.

(2) Do hotovostní zálohy lze započítati toliko:

- a) hotovost v korunách československých,
- b) vklady u Národní banky Československé, poštovní spořitelny a u zemských peněžních ústavů, splatné ve lhůtě ne delší 30 dní,
- c) československé státní bony (státní směnky) a pokladní poukázky,
- d) pokladniční poukázky Národní banky Československé a
- e) splatné kupony tuzemských cenných papírů.

(3) Do všeobecné pohotovosti jsou započítatelny jen:

- a) hodnoty uvedené v odstavci 2,
- b) vklady u tuzemských peněžních ústavů oprávněných vydávati vkladní knížky (listy) a u Československého reeskontního a lombardního ústavu (zákon ze dne 14. března 1934, č. 49 Sb. z. a n., ve znění vládních nařízení ze dne 13. července 1934, č. 167 Sb. z. a n., a ze dne 22. února 1935, č. 36 Sb. z. a n.),
- c) cenné papíry sirotčí jistoty, připuštěné k lombardu u Národní banky Československé, v hodnotě kursovní, a jsou-li vylosovány, v hodnotě slovoací a
- d) devisy a valuty v kursovní hodnotě.

(4) Banka jest povinna míti aspoň 20% vkladů, uvedených v odstavci 1, uloženo ve státních dlužních úpisech a jiných půjčkách státu. Ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem vnitra může tuto mez ze závažných důvodů snížit.

§ 9.

Trvalá účast banky na základním kapitálu podniků jakéhokoli druhu smí úhrnem činiti nejvýše 10% vlastních prostředků banky, t. j. akciového kapitálu a vlastních rezerv v poslední roční účetní závěrce vykázaných. Zvýšení trvalé účasti nad tuto mez jest přípustno jen s předchozím výslovným schválením dozorčí rady, k jehož platnosti jest potřebí souhlasu ministerstva financí v dohodě s ministerstvem vnitra. Než bude souhlas dán, dlužno si vyžádati posudek revisního oddělení revisního a důvěrnického společenstva uvedeného v § 3, odst. 4.

§ 10.

(1) Ministerstvo vnitra provede v dohodě s ministerstvem financí po slyšení představenstva Ústřední banky českých spořitelen změny jejich stanov, pokud toho ustanovení tohoto nařízení vyžadují. K platnosti těchto změn není potřebí usnesení valné hromady akcionářů banky.

(2) Stanovy banky (§ 1) lze změnit usnesením valné hromady akcionářů banky jen se schválením ministerstva vnitra v dohodě s ministerstvem financí.

(3) Změny stanov podle odstavců 1 a 2 je vyhlásiti v Úředním listě republiky Československé, a to pokud jde o změny podle odstavce 2, po zápisu do obchodního rejstříku; právní moci nabývají dnem vyhlášení.

§ 11.

K platnosti usnesení valné hromady akcionářů banky na její likvidaci je potřebí schválení vlády; likvidační přebytek případně akcionářům banky.

Oddíl III.

Všeobecná, přechodná a závěrečná ustanovení.

§ 12.

S odchylkami v tomto nařízení stanovenými vztahují se i na banku (§ 1) ustanovení zákona č. 239/1924 Sb. z. a n. ve znění zákona č. 54/1932 Sb. z. a n., jakož i ostatní všeobecné právní předpisy o akciových bankách.

§ 13.

(1) Dozírati, aby spořitelny dodržovaly ustanovení tohoto nařízení o povinných vkladech u banky, náleží Svazu československých spořitelén.

(2) Zjistí-li Svaz porušení neb obcházení těchto ustanovení, jest, zejména požádá-li o to banka, povinen přikázati odpovědnému orgánu spořitelny, aby závadu odklidil (§ 30a, odst. 2, č. 5 zák. č. 239/1924 Sb. z. a n. ve znění čl. XXXIII zák. č. 54/1932 Sb. z. a n.).

§ 14.

Sazba 5%, stanovená v § 2, odst. 1, snižuje se pro rok 1937 na 3% a pro rok 1938 na 4%.

§ 15.

Spořitelnamí v tomto nařízení je rozuměti vedle spořitelén ve smyslu zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 302 Sb. z. a n., kterým se upravují právní poměry spořitelén, i spořitelny uvedené v § 33, odst. 3 téhož zákona.

§ 16.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1937; provede je ministr vnitra v do-

hodě s ministrem financí a ostatními zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Dérer v. r.

Najman v. r.

Bechyně v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Zadina v. r.

Machník v. r.

Nečas v. r.

Dr. Czech v. r.

Tučný v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Spina v. r.

Zajíček v. r.

338.

Vládní nařízení

ze dne 18. prosince 1936

o likvidaci společností „Ústřední banka německých spořitelů v republice Československé“ („Centralbank der deutschen Sparkassen in der Czechoslovakischen Republik“) v Praze a „Karlovarská spolková banka, společnost s r. o.“ („Karlsbader Vereinsbank, Gesellschaft m. b. H.“) v Karlových Varech.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, ve znění zákona ze dne 17. června 1936, č. 163 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Akciová společnost „Ústřední banka německých spořitelů v republice Československé“ v Praze (dále „banka“) a společnost s ručením obmezeným „Karlovarská spolková banka, společnost s r. o.“ v Karlových Varech (dále „společnost“) se zrušují a vstupují do likvidace podle tohoto nařízení; usnesení valné hromady akcionářů této banky, pokud se týká, valné hromady společníků této společnosti k tomu potřebí není.

(2) Zrušení banky a společnosti opoví k zápisu do obchodního rejstříku a jejich likvidaci provede peněžní ústředí československých spořitelů (vládní nařízení ze dne 18. prosince 1936, č. 337 Sb. z. a n., o peněžním ústředí československých spořitelů) podle dalších ustanovení. Organové banky a společnosti k zápisem zrušení do obchodního rejstříku zanikají.

(3) Vyhlásiti zrušení banky a společnosti ve veřejných listech a vyzvati jejich věřitele, aby se hlásili, potřebí není.

§ 2.

Jmění (pohledávky a jiné majetkové hodnoty jakož i závazky) banky a společnosti tvoří společnou likvidační podstatu.

§ 3.

(1) Pohledávky:

a) peněžité,

b) dále, pokud § 4 jinak neustanovuje, které mají za předmět cenné papíry, v jejichž příčině bylo bance (společnosti) dáno zmocnění k libovolnému nakládání (§ 3 a § 8, odst. 1 zákona ze dne 10. října 1924, č. 241 Sb. z. a n., o povinnostech bankéřů při úschově cenných papírů), byť s jakoukoli výhradou,

c) jakož i všechny jiné nepeněžité, které vznikly proti bance přede dnem 16. března 1933 a proti společnosti přede dnem 21. března 1933 (dále „rozhodný den“) a v konkursu by náležely do třetí třídy, vyrovnají se dluhopisy, podle § 5 vydanými, v množství, jehož jmenovitá hodnota rovná se zůstatku těchto pohledávek v uvedený rozhodný den včetně úroků do téhož dne; zůstatkem uvedených pohledávek nepeněžitých jest rozuměti bursovní (tržní) hodnotu, kterou měl předmět plnění těchto pohledávek v rozhodný den včetně příslušenství do téhož dne. Vklady na vkladní knížky, které prokazatelně náležejí od rozhodného dne nuzným vkladatelům, jichž důchod nedosahuje výše podrobené dani důchodové, jakož i vklady odborových organizací a jiných charitativních a sociálních zařízení, vyplatí se v hotovosti částkou rovnající se 70 % zůstatku těchto vkladů, nejvýše však částkou 5.000 Kč, a zbytek, bude-li jaký, vyrovná se dluhopisy, jak předešlá věta ustanovuje. Zaplacení všech ostatních napřed uvedených pohledávek zčásti nebo zcela v hotovosti smí se státi jen se svolením vlády, pokud toho bude nezbytně potřebí z platebně technických příčin, anebo budou-li to vyžadovati důvody zvláštního zřetele hodné, zejména půjde-li o vklady organizací a zařízení napřed uvedených; nesvolí-li vláda k zaplacení vyšším podílem, jest z částek, jež jest zaplatiti v hotovosti, sraziti 30 %.

(2) S těmito pohledávkami lze kompenzovati vzájemné pohledávky banky (společnosti) jen za podmínek, které stanoví §§ 22 a 23 vyrovnacího řádu, při čemž za den zahájení vyrovnacího řízení jest pokládati roz-